

MERKKIPÄIVIÄ

80 vuotta täytti 5.2. igumenia Antonina Lintulan luostarissa Heinäveden Palokissa. Hän on syntynyt Helsingissä ja tuli Lintulan luostariin v. 1938, jolloin luostari sijaitsi Kivennavalla Karjalan kannaksella. Hän on toiminut luostarin taloudenhoitajana ja valvojana; helmikuussa 1975 sisaristo valitsi hänet luostarin igumeniaksi.

Merkkipäivänään igumenia Antonina sai vastaanottaa mm. pyhittäjä Sergei Radoneshilaisen II lk kunniamerkin. Onnitteijoista mainittakoon KP arkkipiispa Paavali sekä läänin maaherra Uki Voutilainen.

90 vuotta täyttää 2.3. Outi Peura o.s. Kuikka Liperissä. Hän on kotoisin Suojärveltä.

85 vuotta täytti itsenäisyyspäivänä 6.12.85 Nikolai Kakkonen Orimattilassa. Hänen juurensa ovat Aunuksen-Karjalassa.

85 vuotta täytti 28.12.85 Eugenia Antonoff o.s. Berdajeff Lahdessa. Hän on kotoisin Viipurista.

85 vuotta täyttää 4.2. Salmin tyttö Tatjana Varkoi o.s. Pennanen Lahdessa.

85 vuotta täyttää 6.2. Olga Kuismäkin Lahdessa. Hän on Harlusta.

85 vuotta täyttää 9.2. Lahdessa suistamolainen Anna Kuikka o.s. Issakainen.

83 vuotta täyttää 13.3. Johanna Korke o.s. Lasareff Rovaniemen mlk:n Kivitaipaleella. Hän on syntynyt Vienan-Karjalan "pääkaupungissa" Uhtualla.

80 vuotta täyttää 6.3. Aleksanteri Kokko Ivalossa. Hän on syntynyt Pitkärannassa.

80 vuotta täytti 1.1. Petter Neponen Lahdessa. Hän on Suojärven poikia.

80 vuotta täyttää 20.3. päätoimittaja, lämmin Karjalan ystävä Lauri Kuntijärvi Helsingissä. Hän on syntynyt Soukelossa Vienan-Karjalassa. Lopetettuaan sanomalehtiopintonsa Yhteiskunnallisessa korkeakoulussa, Yykoossa, hän toimi aluksi Etelä-Hämeen nuorisoseurojen liiton sihteerinä, kirjoitti liiton 25-vuotishistorian ja perusti järjestölle oman lehden.

Pitkän ja merkittävän työn Kuntijärvi teki Karjalakerhosen keskusliiton sihteerinä ja puuhamehenä vv. 1931—1945. Tänä aikana hän perusti järjestölle lehden (Itä-Karjala), jota toimitti yhdessä Onttoni Miihkalin kanssa. Taloudenhoitajana oli Niilo Sirkeinen ja avustajakunnasta mainittakoon mm.

Pekka Kyöttinen, Niilo Kenjakka, Lauri Mitronen, Paavo Saarikoski, Pauli Marttina, Aleks Kotaniemi, Niilo Marttinen jne.

ITÄ-KARJALA

SISÄLLYS:

ONTTONI MIIHKALI:
AARREKAMMISSA.

ILHARI KIANTO:
SUOMUSSALMEN PAPPILA.

PAULI MARTTINA:
PAKOLAISET JA USKONTO.

LAURI KUNTIJÄRVI:
"TOTUUS TARTON RAUHASTA".

PAAVO AHAVA:
MUISTELMA HEIMOTYÖSTÄ KUUSAMOSSA

HARRASTAJIEN:
ISÄNSÄÄN ITSENÄISYYDEN SÄILYTTÄMINEN JA
HEIMOTYÖ KUULUVAT YHTEEN.

MARJA:
KETUN JA SUDEN KOLLEKTIIVI.

Uusia Karjalakerhosen toiminnasta,
toimintajuttuja ym.

TOUKOKUUN NUMERO

Kuntijärvi oli aktiivisesti mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa varattomien karjalaisten koulutusjärjestelmää, jonka tuloksena syntyivät Väinölä Nurmijärvelle, Sampola Loviisaan, kauppakoulukoti Kuopioon jne.

Sotien jälkeen Kuntijärvi toimi maanviljelijänä Lounais-Suomessa. 1949 hän perusti Keskustalehtien uutistoimiston ja toimi sen johtajana. Valtakunnallisen lehtityön ohessa Kuntijärvi omisti huomiota myös paikallislehdistölle perustamalla 1961 Espoon Sanomat, Tapiopainon ja Tapion Kustannuksen. Hänen aloitteestaan perustettiin myös Nurmijärven Sanomat.

Lehtityön ohella Kuntijärvi on harrastanut muutakin kirjallista toimintaa, josta mainittakoon mm. v. 1943 WSOY:n kustannuksella ilmestynyt vienalaisromaani "Yhdessä ylenivät". Se on monien asiaa tuntevien mukaan parhaimpia Vienan-Karjalan olojen ja elämän kuvauksia, mitä meillä on ilmestynyt.

* Karjalan Heimo, jonka toimitus- ja avustajakuntaan Lauri Kuntijärvi on myös aikoinaan kuulunut, esittää lämpimät onnittelet ja toivottaa vanhalle heimotyön tekijälle terveyttä ja rauhaisia päiviä.

80 vuotta täytti kauppaneuvos Juho Törrönen Nurmeksessa 16.2. Hän on syntynyt Repolassa. Maanviljelyksen, kalastuksen ja metsästyksen ohella suku harjoitti myös entisajan kauppaa. Isällä oli aittakauppa. Aittakauppa loppui Tarton rauhaan, kun Repolan ja Porajärven pitäjien itsenäisyys päättyi ja Suomi luovutti kotipitäjän Neuvostoliitolle. Vuonna 1922 naapuriin, Nurmekseen, tultiin suksilla.

Repolassa Juho lopetti venäläisen kansakoulun, Suomessa valmistui ekonomiksi v. 1928. Koulusivistystään hän täydensi lukuisilla ulkomaanmatkoilla.

Nuorella ekonomilla oli tiedossa paikka Saksassa.

Kohtalo vei kuitenkin hänet Nurmekseen. Vuonna 1919 perustetun Nurmeksen Kauppa Oy:n konttoripäällikkö sairastui ja kuoli. Liike tarvitsi heti pätevän tilinpäätöksen tekijän. Tehtävä sitoi miehen yli 50 vuoden ajaksi.

Apulaisjohtajaksi Juho Törhönen kohosi v. 1944 ja liikkeen perustajan Paavo Maurasen kuoltua hänestä tuli toimitusjohtaja ja samalla myös tytäryhtiön Nurmeksen Raudan johtaja.

Juho Törhösen tietoa ja taitoa on tarvittu Nurmeksen ja koko maakunnankin asiain hoidossa.

Hän on ollut Nurmeksen kaupungin valtuuston jäsen v:sta 1948 ja puh.joht. 54—56, kirkkovalt.puh.joht., Nurmeksen Säästöpankin hall. jäsen ja puh.joht. 36—61, Nurmeksen Sähkö Oy:n johtok. j., Tukkukauppojen Oy:n hallintoneuvoston jäsen. Kauppaneuvoksen arvon hän sai v. 1969. Kunniamerkit: VR 4 mk, SVR, RI, Vm 1 ja 2, SKL kult. amr, KKK kult. amr.

Hänen harrastuksiinsa on kuulunut kuorolaulu, mm. YL:n riveissä, postimerkkien järjestely, metsästy, kalastus ja ruohonleikkuu.

Kun seuramme vietti vuosikokousta ja juhlaa Nurmeksessä v. 1979, oli heimoveli Juho Törhönen auttamassa tilaisuuksiemme järjestelyssä.

84 vuotta täytti kääntäjä Aino K a a s i n e n Lahdessa 24.1. Hän on avustanut Karjalan Heimoa jo neljännesvuosisadan ajan. Lehtemme lukijat ovat saaneet hänen välityksellään tutustua monipuolisesti virolaiseen kirjallisuuteen, proosaan ja runouteen. — Viron kirjallisuuden ohella Aino Kaasinen harrastaa exlibristen keräämistä: tämä harrastus alkoi jo Viipurin aikoina.

75 vuotta täytti 2.2. Tampereella professori Erkki A l a - K ö n n i. Hän on syntynyt Ilmajoella kellomestareista ja kansanpelimanneista tunnettuun Ala-Könnin sukuun, valmistui fil.kandidaatiksi 1936, lisensiaatiksi 1942 ja väitteli tohtoriksi 1956. Ala-Könni toimi mm. kansanmusiikkitutkimuksen, oman erikoisalansa dosenttina hän oli Helsingin yliopistossa 1957—65 ja Tampereen yliopistossa 1965—71. Tampereen yliopiston, silloisen Yhteiskunnallisen korkeakoulun Kansanperinteen laitoksen johtaja hänestä tuli 1965, vuonna 1974 kansanperinteen, erityisesti kansanmusiikin professori.

Erkki Ala-Könni on vaikuttanut voimallisesti kansanmusiikkiin uuteen tulemiseen. Hänet on valittu Kaustisen kansanmusiikkijuhlien presidentiksi.

Suunnattoman suuren ja arvokkaan työn Ala-Könni on tehnyt musiikkiperinteen kerääjänä ja tutkijana: tutkielmia ja julkaisuja on vuosien varrelta puolensataa, äänitteitä 8 000, valokuvia 2000 000, soittimia tuhat ja museoesineitä 40 000. Hänen vikkela, kalottipäinen hahmons on tuttu Suomen jokaisessa pitäjässä ellei peräti jokaisessa kylässä. Myös karjalainen kansanmusiikki on kuulunut hänen tutkimuskohteisiinsa; tästä aihepiiristä Ala-Könni luennoi seuramme vuosikokouksessa Kajaanissa v. 1963.

Musiikkiprofessorin huolena on viime vuodet ollut ainutlaatuinen, vuosikymmenien kuluessa koottu soitinkokoelma, josta nyt käydään köydenvetoa. Tärkeintä olisi sen säilyminen ehjänä kokonaisuutena, mutta Tampereen yliopistolta ei tunnu löytyvän rahaa eikä tilaa (eikä kai haluakaan) kokoelmien tallentamiseksi yhtenäisenä. ”Yliopisto kuorii kerman pois, on uhannut ottaa 100—150 upeinta. Sitten loput hajoetaan”, Ala-Könni toteaa pettyneenä syntymäpäivähaastattelussaan HS:ssa. — Jos näin pääsee käymään, kyseessä on kulttuuriskandaali.

Professori Ala-Könnin mittavaa elämäntyötä kansanperinteen ja erityisesti kansanmusiikin parissa esiteltiin 2. päivänä helmikuuta televisio-ohjelmassa ”Sytytä työhösi henki”.

Maamme ensimmäinen musiikkineuvos, rehtori Urho S i p p o n e n täytti 70 vuotta Turussa 10.12.1985. Hän on syntynyt Terijoella ja työskennellyt koko elämänsä musiikin parissa kuoromiehenä, kapellimestarina, säveltäjänä sekä alan kymmenissä järjestötehtävissä.

Uransa hän aloitti Parkanon suojeluskunnan soittokunnan kapellimestarina, vaikutti sittemmin musiikinopettajana Oulussa sotavuosiin saakka. Jatkosodan aikana Sipponen toimi valistusupseerina ja juuri hänen toimestaan aloitettiin mainiot asemiesillat sekä järjestettiin Itä-Kannaksen maakuntajuhlat.

Sipponen on ollut Karjalaisen kiltakunnan kuraattorina toistakymmentä vuotta, kuulunut Karjalaisen heimoseuran hallitukseen ja Suomen Nuorison Liiton musiikkivaliokuntaan, Suomen Soitinmusiikkiliiton liittohallitukseen ja mo-

niin musiikkialan järjestöihin.

Kun Turun Kansankonservatorio aloitti toimintansa 1964, Urho Sipposelta tuli sen pitkäaikainen johtaja.

Sipponen on säveltänyt mm. oopperat Aslak Jaur ja Kurjat, Kalevala- ja Viipuri-sarjat, yksitoista operettia, neljätoista kantaattia, kaikkiaan 3 000 sävellystä, tähän mennessä epäilemättä enemmänkin.

65 vuotta täytti 21.2. Nurmeksessa rakennusmestari Pekka T a v i . Hän on karjalaisen rakennustavan ja -tyylin elvyttäjä ja hirsirakentamisen suuri taitaja. Bomban komea hirsilinna Nurmeksessa puhuu puolestaan.

60 vuotta täyttää 14.3. maanviljelijä Valde K o n o n e n Sotkamossa. Hän on syntynyt Suojärvellä, osallistunut soittime ja toimii monissa luottamustehtävissä karjalaisten ja ortodoksien asian ajajana.

Merkittävän työn hän on tehnyt Suojärven pitäjätseuran puheenjohtajana. Tämä seura on ollut menestyksellisin Karjalan Liiton toimintakilpailuissa ja se on myös ollut aikaansaamassa kuuluisaa Bomban taloa Nurmekseen.

60 vuotta täyttää 23.2. Ville J u d i n Helsingissä. Hän on syntynyt Salmassa ja toimii sähkömiehenä pääkaupungissa. Valokuvaus on ollut läheinen harrastus. Kyykässä Ville on kova sana: palkintokaappia koristaa SM-mitali Kuopion kisoista 1969.

60 vuotta täytti 9.1. professori Aleksanteri (Ale) K o t k a n s a l o Piikkiössä. Hänen vanhempansa ovat kauppias Homa Kotkansalo ent. Sergejeff ja Maria Kuismän, Vienan-Karjalasta molemmat.

Ale Kotkansalo syntyi Muhoksella, tuli ylioppilaaksi Oulun lyseosta 1946 ja ryhtyi lukemaan lakitiedettä (yl. oikeustutkinto 1951, lakitieteen lisensiaatti 1959, oikeustieteen tohtori 1967). Hän on toiminut v:sta 1971 Turun yliopiston finanssioikeuden apulaisprofessorina. Omalta alaltaan hän on kirjoittanut lukuisia, perusteellia tutkimuksia.

Ale Kotkansalo on Karjalan Sivistysseuran ystävä. Vuonna 1982 hän lahjoitti seurallamme vialaisen hääpuvuston, joka on alunperin kuulunut hänen äidilleen ja kulkeutunut 1922 Kiestingistä Suomeen. Koska KSS:llä ei ole soveliaista säilytystä, katsottiin parhaaksi luovuttaa puvut Vokki-Virkin käsityömuuseoon säilytettäväksi.

Jussi P i t k ä n e n , Salmin Mantsinsaaren briha 5.1. 86 täytti 85 vuotta Helsingissä eikä 80 vuotta kuten lehtemme joulunumerossa erehdyksessä mainittiin. Antoi prostenjän naurussasuin.

50 vuotta täytti kyykkäveli, toimitusjohtaja Vesa T u r u n e n Helsingissä 25.1. 86. Vesa valmistui merkonomiksi v. 1960. Vuodesta 1965 hän on toiminut Helsingin kuorma-autoliikennöitsijät ry:n toimitusjohtajana. Hän on mm. Helsingin kauppakamarin liikenne- ja aluesuunnitteluvaliokunnan jäsen, yksi Kauppakamarin nimeämistä viidestä edustajasta Helsingin kaupungin elinkeinoneuvottelukunnassa, Suomen Kuljetustaloudellinen yhdistys ry:n jäsen ja Uudenmaan läänin liikenneturvallisuuslautakunnan Helsinki-jaoston jäsen.

Vesa on syntynyt Kontiolahden Onttolassa. Äiti ja isä ovat pohjoiskarjalaisia.

Pallopielen ohella Vesa on vuosikautia harrastanut myös karjalaisten kyykäniskentää. Seuramme kyykkäkerhon kyykkäveljet ja -sisaret onnittelevat Vesaa lämpimästi näin merkkipäivän jälkeen.

75 vuotta täytti 15.10. 85 Juho N e t s ä i n e n Kemissä. Hän on syntynyt Repolassa.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Anna L a u k k a n e n , o.s. Grigorjeff, kuoli 12.9. 1985 Polvijärvellä. Hän oli syntynyt Aunuksen läänin Rukajärven pitäjän Miinoan kylässä.

Anna Z e r n i , o.s. Rinne, kuoli 25.12. 85 Kemissä. Hän oli syntynyt Uhtualla, Vienan-Karjalassa.

Tyyne S h e m e i k k a , o.s. Halonen, kuoli 28.11. 1985 Kontioniemessä. Hän oli syntynyt 1.8. 1922 Lipeissä.

Paula N y k ä n e n kuoli 12.12.85 tapaturmaisesti Ämämänsaassa. Hän oli syntynyt 28.6.1909 Vienan Akonlahdessa. Siunaustilaisuus toimitettiin 4.1. Kuivajärven tsasou-nassa. Vainajaa muistelevaan Domnan pirtille oli kokoon-tunut sukulaisia, ystäviä ja tuttavvia.

Mikael (Mikko) A i m o l a kuoli 29.11.85 Kiljavan sairaalassa. Hän oli syntynyt Vienan-Karjalassa Jyskyjärvellä 3.4.1908.

Johannes L a h d e n p e r ä kuoli 23.12.85 Paltamossa. Hän oli syntynyt Vuokkiniemellä Vienan-Karjalassa 15.2. 1905.

Lehtori, fil. maisteri Aili S i m o n s u u r i o.s. Laanti kuoli 20.11. Helsingissä. Hän oli syntynyt Haapasaaressa 10.1.1909 ja tullut ylioppilaaksi Viipurissa 1930. Yliopisto-opintojen jälkeen hän teki pitkän päivätyön äidinkielen opettajana Käpylän yhteiskoulussa v:sta 1938 eläkeikään saakka yhteensä 34 vuotta.

Aili Simonsuuri osallistui monin tavoin suomalaisen kulttuurin ja kielen edistämiseen. Hän keräsi itäisen Suomenlahden saariston paikannimiperinnettä ja miehensä Lauri Simonsuuren kanssa kansanperinnettä, mm. vv. 1935—38 SKS:n stipendiaatteina Viron Inkerissä. — Aili Simonsuuri oli mm. Tieteellisten seurain paikannimitoimikunnan, Sanakirjasäätiön, SKS:n ja Kalevalaseuran jäsen. Hän oli niinkään mukana Kalevalaisten naisten liiton johtolimmassa ja toimi Lotta-Svärd -yhdistyksen Helsingin 9. piirin puheenjohtajana.

Eversti Yrjö T e h o l a kuoli 22.11. Helsingissä. Hän oli syntynyt Sortavalassa 21.3.1913, tullut ylioppilaaksi Sortavalan lyseosta, suorittanut upseeritutkinnon Kadettikoulussa 1938 ja käynyt sotakorkeakoulun 1949.

Eversti Tehola toimi 1959—62 Lahden sotilaspiirin päällikkönä, 1966—70 sotilasiamiehenä Moskovassa ja sen jälkeen pääesikunnan ulkomaanosaston päällikkönä. Talvisotaan hän osallistui nuorempana upseerina KTR 1:ssä ja patteristoupseerina KTR 10:ssä, jatkosodassa hän toimi mm. tykistöosaston päällikkönä III armeijakunnan esikunnassa pohjoisella rintamalla.

Karjalan Sivistysseuran piirissä Yrjö Tehola oli mukana aloittamassa kyykkätoimintaa Seurasaarella.

Professori Ruben N i r v i kuoli 26.1. Helsingissä. Hän oli syntynyt 16.12. 1905 Askolassa. Hän väitteli tohtoriksi 1944 ja nimitettiin Helsingin yliopiston suomen kielen dosentiksi 1948, ap.professoriksi 1955 ja professoriksi 1957. Nirvi kutsuttiin 1959 Suomalaisen tiedeakatemian jäseneksi ja Kotikielen seuran kunniajäseneksi 1973. Hän toimi Kalevalaseuran ja Suomen uskontotieteellisen seuran johtokunnissa ja kuului ylioppilastutkintolautakuntaan 1956—65.

Ruben Nirvi teki pitkän elämäntyön suomen kielen ja sen lähisukukielten tutkijana. Erityisesti häntä kiinnostivat sanakiellot eli eufemismit. Murraineksen kenttäkerääjistämmä hän oli maineikkaimpia. Opiskeluaikanaan hän aloitti keruutyöt Suistamalla ja täydensi 1930-luvulla mm. Kiihtelysvaaran pitäjänseuran. Myöhemmin hän tallensi ns. inkeroisurteita; 1971 hän julkaisi 730-sivuisen inkeroisurteiden sanakirjan. Pari vuosikymmentä hän uurasti Suomen murteiden sanakirjan parissa.

Keihäänheiton entinen ME-mies Yrjö N i k k a n e n kuoli marraskuussa. Hän oli syntynyt 31.12.1914 Kanneljärvellä.

Nikkanen voitti keihäänheiton kultamitalin Berliinin kisoissa 1936 ja EM-hopeaa Pariisissa 1938 ja sotien jälkeen Oslolla 1946. Keihäänheiton maailmanennätystä Nikkanen paransi kahdesti ja voitti Suomen mestaruuden viidesti.

Lokakuussa 1938 Karhulassa syntyivät lukemat 78,70 ja merkillepantavaa on, että ne säilyivät tilastojen kärjessä peräti 15 vuotta. Tarvittiin jo uudentyyppinen keihäs, ennen kuin Nikkasan ME saatiin rikotuksi. Aktiiviuransa huippu-aikoina Nikkanen edusti Pölläkkälän Uraa.

Nikkasan komeita saavutuksia ei palkittu lahjataloin; ainoa huomionosoitus oli 1982 myönnetty valtion urheilijaalake.

Tanssitaiteilija Into L ä t t i kuoli 5.12.1985 Helsingissä. Hän oli syntynyt 1.12.1913 Impilahdella. Näyttämön houkuttelemana vilkas karjalaispoika tuli pääkaupunkiin jo 1930-luvun alussa ja kun silloinen balettimestari Alex Saxelin etsi lupaavia luonnetanssijoita, ura avautui varsin nopeasti. Ensi tehtävänsä Into Lätti sai "Raymondassa". Opiskeltuaan Suomalaisen oopperan balettikoulussa hän sai kiinnityksen oopperan tanssijaksi 1937. Keveärytminen ja nopea kuviointia edellyttävä karaktääritanssi osoittautui hänen varsinaiseksi alakseen ja siinä hän ylty parhaisiin saavutuksiinsa.

Into Lätti toimi baletin soolotanssijana vuoteen 1946, sai kiinnityksen ensisolistiksi Malmön kaupunginteatteriin ja esiintyi sitten useiden vuosien ajan Euroopan suurissa keskuksissa gruusialaisen emigrantitaiteilijan Alexander Gourdjinin Kaukasialaisessa baletissa.

Suomalaiseen oopperaan Into Lätti palasi 1951. Hän toimi solistina ja koreografina sekä vv. 1960—63 apulaisbalettimestarina eläkevuosiin saakka. 1970-luvulla hänellä oli oma balettikoulu Helsingissä ja Lappeenrannassa.

Kirjapaino Painosepän entinen omistaja Ilmari R i n t a l a kuoli 14.12. Helsingissä. Hän oli syntynyt 29.3. 1908 Helsingissä. Jo 15-vuotiaana hän aloitti kirjapainoalalla ja eteni asteelta aina oman painon perustamiseen asti. Tätä ennen hän työskenteli Suomen Pankin setelipainossa. Hänen vuonna 1954 perustamansa paino menestyi hyvin, sillä Rintala oli hyvä ammattimies, joka seurasi aikaansa ja piti painon konekannan aina huippumodernina. Vuonna 1982 hän kuitenkin joutui luopumaan yrityksestään terveydellisistä syistä.

Vuonna 1960 hän solmi avioliiton seuramme naisjaoston aktiivisen jäsenen Anna Saikon.

Ilmari Rintala oli suuri Karjalan ystävä. Karjalan Heimo ja Uskon Viesti olivat hänelle hyvin läheisiä. Ne hän ehti lukea aina ennen karjalaista vaimoaan, joka sanoikin: "Sinähän olet karjalaisempi kuin minä." Tämä rakkaus Karjalaan johtuu suurelta osin myös siitä, että hän oli innokas Kalevalan tutkija, Kalevalaa hän oli tutkinut 45 vuotta ja löytänyt siitä suurta viisautta elämäänsä. Kalevalan rinnalla hän tutki jatkuvasti Pekka Ervastian Kalevalan Avainta ja W. Angervon Kalevalaisten esi-isämme uskontoa.

Ilmari Rintala oli vilkkaan karjalaisen vaimonsa vastakohta, hiljainen ajattelija, joka muistuttikin aina vaimolleen: "Ihminen on ajatustensa luomus, mitä hän ajattelee, siksi hän tulee, ajattele sen vuoksi Brahmania, Herraa, joka on Henki aina kirkkaudesta kirkkauteen!"

Ilmari Rintalan jäähyväistilaisuus pidettiin 4.1. 86 Helsin-

gin Krematoriossa. Kauniissa, lämminhenkisessä tilaisuudessa esiintyivät nuoret taiteilijamme Ari Häyrynen (urut) ja Olli Rantaseppä (laulu).

Naisjaostoamme Ilmari Rintala avusti aina joulumyyjäis-tavaroin, josta hänelle siunaavat kiitokset. (MK)

Kanttori Boris P e h t o kuoli Helsingissä 9.12. 85. Hän oli syntynyt Impilahdella 7.6. 1898. Pitkärantalaiset muistavat hänet kanttorina ja musiikkimiehenä. Hän osallistui vapaus-, talvi- ja jatkosotaan. Vuosina 1960—1967 hän toimi Varkauden ortod. seurakunnan kanttorina.

Talousneuvos Arvi R a u t i a i n e n kuoli Lammilla 24.10.85. Sotien seurauksena Rautiaisten kauppahuone, joka on ollut samalla huvilla vuodesta 1886, siirtyi luovutetulta alueelta ensin Korpilahdelle ja sitten 1956 Lammille. Uusi liiketalo rakennettiin viisi vuotta sitten kirkonkylän keskustaan.

Arvi Rautiainen oli mukana monissa kaupan alan järjestöissä ja kunnalliselämässä. Hän oli Lammin Lions-clubin perustajajäsen ja toimi Lammin Karjalaisissa. Hän oli kuollessaan 65-vuotias.

Here P u r o l a i n e n kuoli 27.11. Joensuussa. Hän oli syntynyt 1897 Sortavalassa. Teki pitkän päivätyön Veljekset Kivisellä ja Halmannilla. Hän toimi myös Suojärvellä, osallistui moneen aatteelliseen toimintaan ja mm. näytteli Lepäniemen nuorisoseuran Pohjalaisissa ”häjyn” osan. Suojärveläiset muistavat hänet urheilijana ja uimaopettajana. Jehkilässä nähtiin ensimmäisen kerran, kuinka kroolia uidaan. Isänmaallisuus oli Heren toiminnan takana. Osallistui vapaus-, talvi- ja jatkosotaan.

Rakel Niina Marjatta T o l v a n e n kuoli 18.11. Helsingissä. Hän oli syntynyt Pielisjärvellä 1947 suojärveläisen kunnallismiehen Lauri Martiskaisen tyttärenä ja kuvanveistäjä Taisto Martiskaisen sisarena.

Kouluneuvos, varatuomari Valdemar M a a r v a l a kuoli 26.11. Helsingissä. Hän oli syntynyt 28.7.1922 Viipurissa. Aloitti lakimiehenä Mikkelissä, siirtyi Opetusministeriöön ja sieltä Kouluhallitukseen. Hänen asiantuntemustaan tarvittiin Suomen ortodoksisessa kirkkokunnassa ja myös Helsingin seurakunnassa, jonne hänet useamman kerran valittiin Helsingin suomalaiset ortodoksit ry:n ehdokkaana.

Taiteilija Ina C o l l i a n d e r, o.s. Behrsen, kuoli 24.11. Helsingissä. Hän oli syntynyt Pietarissa 25.6.1905. Suomeen hän siirtyi 17-vuotiaana ja jatkoi jo Pietarissa aloittamiaan taideopintoja Helsingin taideteollisessa keskuskoulussa. Valmistuttuaan Ina Colliander toimi WSOY:ssä kansikuvien piirtäjänä, mutta ryhtyi sitten vapaaksi taiteilijaksi 1931. Ensimmäisen näyttelynsä hän oli pitänyt vuotta aikaisemmin. Seurasii opintomatka Saksaan, missä hän tutustui erityisesti puupiirrosteoppiin, josta tuli hänen omin alueensa.

Virossa Petserin kylässä vietetyt vuodet 1936—38 merkitsivät Ina Collianderille käännekohtaa: hän kääntyi ortodoksisen uskon, josta tuli hänen taiteensa ydin.

Taiteellisen läpimurtonsa hän suoritti Artek:n näyttelyssä 1959, oli sen jälkeen mukana Venetsian biennaalissa 1960 sekä 1964. Taiteessaan Ina Colliander yhdisti Bysantin ortodoksisuuden, venäläisen kulttuuripohjansa ja ikonitaiteen tuntemuksensa. Hän oli Suomen puupiirrostaiteen uranuurtaja.

Elias K o s i n kuoli Joensuussa 6.11. 1985. Hän oli syntynyt Aunuksessa Munjärven pitäjän Pälärven kylässä. Hän toimi meijerissä maidontarkastajana. Talvisodassa hän osallistui Pajarin joukoissa Tolvajärven voitokkaaseen operaatioon.

Anastasia (Nasti) R a h i k a i n e n, o.s. Andrejev, kuoli 20.11. 1985 Salossa. Hän oli syntynyt Vienan Piimalahdessa 3.5. 1906 ja tuli heimopakolaisena Suomeen v. 1922. Alkuvuodet hän asui Sortavalassa, jossa löysi turvapaikan kotikyläläisenä Probus Rahikaisen perheen piirissä. Avioiduttuaan Risto Rahikaisen kanssa he muuttivat Kotkaan, sieltä Suomusjärvelle 1929 ja Saloon 1935.

Perheeseen syntyi neljä lasta, kolme poikaa ja tytär. Lastenlapsia on 14. Viimeiset vuotensa Nasti vietti Salon vanhusten kerrostalossa omassa yksiosassa lasten ja lastenlasten hellimänä.

Erkki Ilmari K o h o kuoli 15.12. 1985 Jyväskylässä. Hän oli syntynyt Viipurissa 25.11. 1918. Hän oli innokas karjalainen ja osallistui moniin johtotehtäviin piirissämme. Teki aloitteita ja uhrasi omia varojaan karjalaisuuden vaalimiseksi.

Erkki Koho teki työtään Jyväskylässä, mutta hänet tunnettiin valtakunnallisesti. Suuret kyykkäkisat, joita on kisattu jo toistakymmentä kertaa, ovat kaikkien karjalaisten tiedossa. Niiden järjestäminen kuvaa Erkin luonnetta. Hän aukaisi oman kukkaronsa palkintojen ostoa varten ja vaimonsa Irma antoi kilpailulle nimen — Irman kippokisat.

Muistamme kiitollisuudella Erkkiä, hiljaista ahertajaa. Hän ei koskaan tuppautunut eturiviin, vaan vetäytyi taakse, seurasi sieltä toimintaa ja puuttui asioiden kulkuun, jos näki jotain korjattavaa. — Kepeät mullat hyvän ihmisen haudalle. KP

Erkki Kohon hautajaiset; vaimo Irma ja tytär jäähyväisiä jättämässä.